

عنوان مقاله:

ترکیب آهن و سنگ در معماری طبیعت گرا و به کارگیری آن توسط استاد سیحون

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رضا حق گشائی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد هریس

میترا هنرجو - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مراغه

خلاصه مقاله:

امروزه در صنعت ساختمان سازی بطور گسترده ای از سنگ به عنوان یک مصالح ناماسازی برای ساختمان های بزرگ اسکلت فلزی یا بتنی استفاده می گردد. بتن و فولاد دو نوع مصالحی هستند که امروزه بیشتر از سایر مصالح در ساختمان انواع بناها از قبیل ساختمان پلها، ساختمان سدها، ساختمان متروها، ساختمان فرودگاه و ساختمان بناهای مسکونی و اداری و غیره به کار برده می شوند. و شاید به جرأت می توان گفت که بدون این دو پیشرفت جوامع بشری به شکل کنونی میسر نبود. عواملی که باعث کاربرد بتن در ساختمان به جهت توسعه و رشد استفاده از آن شده توانسته موثر واقع شود. به طور کلی با پیشرفت های تکنولوژیکی و ارائه خلاقیت طراحان و مجسمه سازان با ابزار های مختلف، پتانسیل و قابلیت بتن توسط هنرمندان گوناگون در تمام جهان مورد استفاده قرار گرفته است. این ماده امروز یکی از پر مصرف ترین افزودنی ها در مناطق سرد نظیر شمال آمریکا و کانادا و بعضی کشورهای اروپایی است. که در این راستا پدر معمار ایران یعنی (هوشنگ سیحون) که اظهاراتش در این مورد ویژگی کار را باید در نحوه استفاده از مصالح دید. او نخستین معمار ایرانی بود که آهن و سیمان را به طور عیان در ساختمان به کار برد. وضوح ساخت، یافتن حساسیت و سلیقه شخصی نسبت به ترکیب سنگ و آهن را باید در حقیقت موفق ترین بیان او از لحاظ مصالح دانست. سیحون در تحول بعدی خود و به سبب نگاهی که همواره به معماری ایران داشت ارزشهای دیگری را در کار خود گسترش داد. باید معتقد بود که با وجود همه برداشتهای التقاطی و تنوع جویی ها، کار سیحون همواره از نوع خلوص در کاربرد ماده، برخوردار بوده است. روش تحقیق در این مقاله براساس هدف کار بردی می باشد. (سیحون، 1385)

کلمات کلیدی:

بتن ، فولاد ، معماری طبیعی ، سنگ ، سنتی گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410314>

